

med at stemme over saadanne Fornforandringer, og jeg frasalder derfor mine Forslag til de foreliggende Paragraffer.

De saaledes frasaldne Forslag under Nr. 40, 42 og 43 optoges ikke af Rogen og vare altsaa bortfaldne.

Monrad: Det Endringsforslag af en æret Rigsdagsmand og mig, der staaer paa Afstemningslisten under Nr. 41, tages herved tilbage, da dets Skæbne antages for at være afgjort ved flere tidligere Afstemninger her i Thinget.

Ingen optog det saaledes frasaldne Forslag, og det var altsaa bortfaldet.

Barfod: Jeg vil blot med et Par Ord tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar det nærværende Ministerium har troet i hvad det behager at falde et Udkast til en ny Grundlov, som det har forelagt os, at burde stryge forskellige Paragraffer, fordi de kaldes Løsteparagraffer, og stryge andre Paragraffer, fordi de allerede skulle være gennemførte ved forskellige organiske Love, saa viser navnlig Danmarks Riges Grundlovs § 95, der ogsaa er en af dem, Januarministeriet har troet at burde stryge, hvad det har paa sig, at Regjeringen mener, at det, at en Grundlovsbestemmelse allerede er gennemført ved en organisk Lov, er tilstrækkeligt til at stryge den. Det vil nemlig erindres, at den organiske Lov, hvorved § 95 skulde være gjort overflødig, ikke er udkommen efter Grundloven, men at den tværtimod, efterat være forelagt den grundlovgivende Forsamling, er udgaaet under 12te Februar 1849, altsaa omtrent 4 Maaneder, før Grundloven blev vedtagen, og desuagtet fandt den grundlovgivende Rigsforsamling, ligesom ogsaa Regjeringen, at der dog var god Grund til at bibeholde den Bestemmelse, som findes i Grundlovens § 95. Da jeg mener, at Ingen vil antage, at den grundlovgivende Rigsforsamling eller Regjeringen, da der afstemtes over Danmarks Riges Grundlov og da den fik den Kgl. Stadfæstelse, et Dieblisk skulde have glemt, at den almindelige

Vernepligtslov allerede var udkommen for 4 Maaneder siden, men man desuagtet fandt, at der var ligefuldt Frie til at optage § 95 i Danmarks Riges Grundlov, saa forekommer det mig tilstrækkeligt, for at vise, at man dengang gik ud fra Anskuelse og Grundfæstninger, der ligesaa vist maae være fremmede for den nærværende Regjering, som den nærværende Regjeringes Anskuelse vare fremmede for den Tid; men det viser tilstrækkeligt, at, naar Regjeringen hyppigt paaberaaber sig, at en Grundlovsparagraf allerede har mistet sin Betydning og er udtømt derved, at den er gaaet over i Livet igjennem en organisk Lov, saa er det paa ingen Maade en tilstrækkelig Grund til derfor at frasalde Grundlovens Paragraffer. Jeg frygter ikke for, at den nærværende Rigsdag skulde ville opgive Danmarks Riges Grundlovs § 95, men det forekommer mig, at man i dens Historie har et saa slaaende Beviis paa, hvormeget, eller, rettere sagt, hvorlidet der er i den nærværende Regjeringes af mig antydede Raisonnement, at jeg ikke kunde undlade, ved et saadant Pragt-exempel at paavise det.

Premierministeren: Hvad de her omhandlede Paragraffer angaaer, er Storfstedelen af samme Natur som de, der have været omhandlede under de foregaaende Forhandlinger og Afstemninger idag. Jeg skal derfor ikke gjentage, hvad der er udviklet angaaende Grundene, hvorfor Regjeringen i Grundlovsudkastet har forbigaaet dem; jeg skal kun bemærke, at der er enkelte Paragraffer, som i den omhandlede Henseende ere af en noget anden Natur end de øvrige, f. Ex. Paragraffen om Trykkesfriheden, der er bleven udeladt af to Grunde, for det Første, fordi det Væsentlige dert, nemlig en meget udstrakt Trykkesfrihed, allerede er givet ved en Lov, og ikke kan bortfalde igjen uden ved en Overenskomst (Barfod: Jo, ved en provisorisk Lov). Ja, hvad den ærede Taler udtrykker, er jo ikke Regjeringens Tale, og det er altsaa Noget, som Intet siger her. Iøvrigt maa jeg bemærke, at det dog ogsaa er urigtigt, om man vilde renoncere paa enhver provisorisk Lov med Hensyn til Pressesfriheden. Naar man tænker sig, at der opstaaer oprørffe Bevægelser paa enkelte Ste-